

tal. Det er det, jeg bestandig kalder for Rigsdagsprovisorisme.

Saa sagde den højtærede Forsvarsminister: Ja, men naar vi saa fik en ny Regering, hvad skulde den saa gøre? Fik vi en ny Regering, havde den en Ting at gøre: at opløse dette Ting og spørge Vælgerne. Men vi behøve ingen ny Regering til det, naar vi blot kunne faa den nu siddende Regering dertil. Handl blot ærligt og aabent overfor Vælgerne! Spørg Vælgerne! Men De frygte Vælgerne. Det er under Frygt for Vælgernes Dom, at De gennemføre denne Sag. De sige: Nu gennemføre vi den, bagefter kommer Dommens Dag. Overfor dette er det, at vi stille Kravet om at komme ud til Vælgerne. Der bliver sagt til os, at vi kun ville standse denne Sag. Men vi ville kun standse denne Sag, for saa vidt Vælgernes store Flertal er imod den. Ere Vælgerne for, at Sagen løses paa den foreliggende Maade, finde vi os selvfølgelig i det. Det ere vi nødte til. Saa kommer der efter Valgene et Flertal herind og gennemfører Sagen.

Her er der kun Tale om en kort Udsættelse. Det behøver kun at vare en Maanedstid eller saa. Lad os faa Valg i Løbet af en Maaned, som viser, om der er Flertal mellem danske Vælgere for denne Forsvarsordning eller ej, og søg at gennemføre den paa ærlig Vis, hvis der er Flertal mellem Vælgerne. Men gennemfør den ikke bag Vælgernes Ryg med Bevidsthed om, at det er mod Vælgernes Villie. Det er dette sidste, De gøre, hvis De ikke tage en Valgdags Dom, forinden De gennemføre Sagen.

Ordføreren (Carl Hansen): Der fremsættes stadig den Paastand, at denne Sag ikke har foreligget for Vælgerne, og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen) var den sidste, der paastod dette, og han holdt sig navnlig til, at Bestemmelsen om, at Fæstningen først skal desarmes om 12 Aar, ikke har været forelagt Vælgerne. De havde derimod faaet Indtryk af, at Fæstningen skulde nedlægges straks. Dette er ikke rigtigt. Det er ikke rigtigt, at vi dømme eller tage Stilling til noget, der ikke foreligger fuldt klart.

I Lovforslaget om Befæstningsanlæg, som det blev vedtaget ved 2den Behandling i April Maaned i Aar, altsaa forud for Valgene, hedder det i § 1: Forsvarsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af 11 Mill. Kr. til Forstærkning af Københavns Søbefæstning, og i § 2: For-

svarsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af 5 Mill. Kr. til Kystbefæstningsanlæg til Sikring af Sjællands Kyst og til Støtte for Søforsvaret. Og i § 4, den, der svarer til den nu foreliggende § 3, hedder det: Efter at de foran nævnte Foranstaltninger ere fuldførte, ville de til Københavns Befæstning henhørende Anlæg, der ikke fremtidig indgaa som Led i Københavns Søbefæstning, være at desarmere. Altsaa efter at det, som er nævnt i Paragrafferne 1 og 2, er fuldført, skal Befæstningen desarmes. Det er det, der er forelagt for Vælgerne, og det er det, de have taget Stilling til, og som vi have udtalt os om. Først senere fikserede man den ubestemte Tid, som det vilde kunne antages at vare, inden det, som er nævnt i §§ 1 og 2, var fuldført. Og man fikserede det til 8 Aar. Derefter er man gaaet til 12 Aar. Jeg nævner runde Tal, de passe ikke ganske, men vi kende dem jo alle. Spørgsmaalet har foreligget for Vælgerne paa den Maade, at Landbefæstningen vilde blive liggende et Antal Aar og et ikke saa lille Antal, fordi de Anlæg, der skulde fuldføres, før Københavns Befæstning mod Landsiden kunde desarmes, var ret betydelige.

Der er en Ting, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har været stærk i at fremsætte ogsaa i Dag, og det er, at vi vide, at vi ville faa Vælgerne imod os. Det er noget, der er udsprunget udelukkende af det ærede Medlems Fantasi. Vi, der stemme for denne Ordning, nære netop den modsatte Overbevisning. Vi vide — jeg kan godt bruge det Udtryk: vide —, at vi have Vælgerne med os. Vi have faaet det bekræftet ved de sidste Valg, hvor vi netop ere blevne valgte for at skulle fremme denne Ordning. Saadan er Forholdet, og det nytter ikke, at det ærede Medlem stiller denne Sag paa Hovedet nok saa mange Gange, det bliver ikke mere sandt for det.

Zahle: Der forelaa for Vælgerne paa sidste Valgdag en ubestemt Antydning af, at det kunde vare en lille Tid, inden Københavns Landbefæstning blev nedlagt. Mod den Ordning, som da blev forelagt for Vælgerne, stemte 275,000 Vælgere, medens kun 45,000 stemte for den. Det kunde ikke være nogen Ordre til dette Ting om at gennemføre den. Og den Ordning, som nu foreligger, har aldrig været kendt af nogen, før den blev formuleret henne paa Hotel Phoenix, hvor Forliget blev sluttet. I Virkeligheden er Afgørelsen